

ISBN 978-92-79-19184-8

9 789279 191848

NB-32-10-564-IS-C
doi: 10.2769/12006

Hvað getur þú sem neytandi gert?

Neytendur eiga einnig sinn þátt í að tryggja öryggi vöru sem er á markaði.

Kaupið alltaf vörur frá áreiðanlegum verslunum og netverslunum. Þeim er annað um söluvörur sínar, fylgja lögum og taka við vörum sem skilað er. Svikular og ótraustar verslanir hafa tilhneigingu til að sniðganga reglur um heilbrigði og öryggi og selja jafnvel falsaða vöru. Ef eitthvert tilboð virðist of gott til að vera satt kann vel að vera að það sé of gott til að vera satt.

Lesið vel allar viðvaranir og leiðbeiningar. Gætið að leiðbeiningum varðandi aldur og öryggi, sérstaklega þegar um leikföng er að ræða og annan varning ætlaðan börnum – takið þær alvarlega.

Látið ávallt framleiðanda eða söluaðila vita ef öryggi vöru sem þið keyptuð af honum er ábótavant. Rétt er að hafa samband við viðkomandi eftirlitsstofnun, því það tryggir að gripnið verði til frekari aðgerða og öryggisráðstafana vegna vörunnar.

Hvar er ítarlegri upplýsingar að finna?

Frekari upplýsingar um CE-merkið, vöruflokkana sem skulu bera það, löggjöf og markaðseftirlit, má lesa á síðunni:
www.ec.europa.eu/CEmarking

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/new-legislative-framework/index_en.htm

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna
Directorate-General for Enterprise and Industry
(Aðalskrifstofa á sviði fyrirtækja og iðnaðar)

B-1049 Brussel, Belgíu
Bréfsími: +32 2 299 08 31
Netfang: entr-reg-approach-for-free-circ@ec.europa.eu

Um CE-merkingu frá sjónarhóli neytenda má hafa samband við:

ANEC, rödd evrópskra neytenda í staðlamálum

Avenue de Tervueren 32, Box 27
B-1040 Brussel, Belgíu
Netfang: anec@anec.eu | www.anec.eu

Neytendastofa, Borgartúni 21 – 105 Reykjavík
Netfang: postur@neytendastofa.is
www.neytendastofa.is

© European Union, 2011

CE

Er yfirlýsing Evrópu um örugga vöru

CE-MERKIÐ

Hvað er CE-merking?

Einn sameiginlegur innri markaður í Evrópu¹ hefur mikla kosti í för með sér fyrir neytendur. Öll höfum við vanist því að eiga aðgang að breiðu vöruúrvali. En auðvitað ætlast neytendur til þess að vörurnar sem þeir kaupa séu öruggar.

Með stofnun innri markaðar Evrópu kom Evrópusambandið (ESB) á fót sérstakri öryggislöggjöf sem gildir um vissa flokka söluvarnings sem seldur er á markaðinum. Allar vörur eiga að uppfylla almennar öryggiskröfur en þessi sérstaka öryggislöggjöf gengur lengra og gerir meiri kröfur varðandi öryggi vöru. .

Framleiðendum er skylt samkvæmt lögnum að gefa út sérstaka yfirlýsingu um að vörur þeirra séu öruggar. CE-merkið er hinn sýnilegi hluti þessarar yfirlýsingar. Það er á ábyrgð innflytjenda að ganga úr skugga um að framleiðandinn hafi uppfyllt allar nauðsynlegar kröfur til að geta gefið út slíka yfirlýsingu og dreifingaraðilar þurfa að sýna aðgæslu og vera tilbúnir til að finna og taka af markaðnum vörur sem eru ekki öruggar.

Miklu máli skiptir að gera sér grein fyrir því að CE-merkið felur ekki í sér að Evrópusambandið eða önnur yfirvöld hafi vottað vörurnar enda er framleiðsla vörunnar alfarið á ábyrgð framleiðandans. Merkið gefur heldur ekki til kynna hvert sé framleiðsluland vörunnar.

Hvert er hlutverk stjórnvalda?

Framleiðendur, innflytjendur og dreifingaraðilar eru alfarið ábyrgir fyrir því að setja á markað vörur sem eru öruggar og uppfylla þær kröfur sem til þeirra eru gerðar.

Nauðsynlegt er að framleiðendur, innflytjendur og dreifingaraðilar viti að tekið sé á málum og viðurlögum beitt ef þeir brjóta reglurnar.

Þess vegna hafa lönd innan Evrópu sett á laggirnar stofnanir sem hafa eftirlit með markaðnum. Hlutverk þeirra er að fylgjast með og vernda neytendur eins og kostur er gegn ótryggum vörum. Það gera eftirlitsstjórnvöld með úrtaksskoðunum hjá framleiðendum, innflytjendum og dreifingaraðilum, þau skoða og prófa vörur og grípa til aðgerða þegar reglur hafa verið brotnar. Aðgerðir stjórnvalda getur verið að innkalla vörur frá neytendum, fjarlægja þær úr hillum verslana, tryggja að hættulegum varningi sé fargað og beita sektum eða öðrum viðurlögum.

Skylt er að tilkynna um allar aðgerðir gegn hættulegum vörum á markaði sem stjórnvöld grípa til.

Upplýsingunum er miðlað um viðvörunarkerfi sem nefnist RAPEX. Þannig er öðrum löndum í Evrópu gert kleift að grípa til hliðstæðra ráðstafana.

Yfirvöldum ber einnig að taka við og fylgja eftir ábendingum neytenda um hættulegar vörur á markaði.

Hvernig virkar kerfið?

Framleiðandi er ábyrgur fyrir því að farið sé eftir gildandi reglum um öryggi vörunnar. Það gerir hann til dæmis með því framkvæma prófanir á vörunni og að meta hugsanlega áhættu fyrir neytendur. Að því loknu má hann setja CE-merkið á vöruna.

Sumar vörur eru hættulegri en aðrar og þeim fylgir meiri áhætta, svo sem gaskatlar og keðjusagir, og því verða fleiri en framleiðandinn að hafa eftirlit með öryggi vörunnar.

Í þeim tilvikum þarf óháður aðili, sem yfirvöld í viðkomandi landi tilnefna, að framkvæma öryggisprófunina. Aðeins að lokinni prófun getur framleiðandinn sett CE-merkið á vöruna.

¹ Þegar við tölum um innri markað eða lönd innan Evrópu er hér átt við 27 aðildarríki ESB og EFTA-aðildarríkin Noreg, Ísland og Liechtenstein.

